



EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 17 maj 2017
(OR. en)**

**2015/0133 (COD)
LEX 1732**

**PE-CONS 6/1/17
REV 1**

**PECHE 24
CODEC 79**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
OM UPPRÄTTANDE AV EN UNIONS RAM FÖR INSAMLING, FÖRVALTNING
OCH ANVÄNDNING AV DATA INOM FISKERISEKTORN
OCH TILL STÖD FÖR VETENSKAPLIG RÅDGIVNING
RÖRANDE DEN GEMENSAMMA FISKERIPOLITIKEN
OCH OM UPPHÄVANDE AV RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 199/2008
(OMARBETNING)**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
FÖRORDNING (EU) 2017/...**

av den 17 maj 2017

**om upprättande av en unionsram
för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn
och till stöd för vetenskaplig rådgivning rörande den gemensamma fiskeripolitiken
och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 199/2008
(omarbetning)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 13, 15.1.2016, s. 201.

² EUT C 120, 5.4.2016, s. 40.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 mars 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 25 april 2017.

av följande skäl:

- (1) Ett antal ändringar ska göras av rådets förordning (EG) nr 199/2008¹. Den förordningen bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Den gemensamma fiskeripolitiken har reformerats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013². Målen för den gemensamma fiskeripolitiken och kraven för insamling av data inom fiskerisektorn fastställs i artiklarna 2 och 25 i den förordningen. Vidare har Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014³ reformerat strukturen för det finansiella stödet till medlemsstaternas insamling av data om fiske.

¹ Rådets förordning (EG) nr 199/2008 av den 25 februari 2008 om upprättande av en gemenskapsram för insamling, förvaltning och utnyttjande av uppgifter inom fiskerisektorn och till stöd för vetenskapliga utlåtanden rörande den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 60, 5.3.2008, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013 s. 22).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

- (3) I linje med målen för den gemensamma fiskeripolitiken när det gäller bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser i icke-unionsvatten, måste unionen ta del i de ansträngningar som görs för att bevara fiskeresurserna, särskilt i enlighet med de bestämmelser som antagits i hållbara fiskepartnerskapsavtal eller av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer.
- (4) Denna förordning syftar till att fastställa regler för insamling, förvaltning och användning av biologiska, miljörelaterade, tekniska och socioekonomiska data rörande fiskerisektorn.
- (5) Ramen för insamling av data bör bidra till uppnåendet av målen för den gemensamma fiskeripolitiken, vilka inkluderar skyddet av den marina miljön och en hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter, och i synnerhet målet att uppnå en god miljöstatus i den marina miljön senast 2020, i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG¹.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

- (6) De bestämmelser som fastställs i denna förordning rörande insamling, förvaltning och användning av biologiska, miljörelaterade, tekniska och socioekonomiska data bör även gälla för data om fiskerisektorn som måste samlas in enligt andra unionsrättsakter, däribland Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1921/2006¹, (EG) nr 295/2008², (EG) nr 762/2008³, (EG) nr 216/2009⁴, (EG) nr 217/2009⁵,

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1921/2006 av den 18 december 2006 om rapportering av statistiska uppgifter om landade fiskeriprodukter i medlemsstaterna och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1382/91 (EUT L 403, 30.12.2006, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 295/2008 av den 11 mars 2008 om statistik över företagsstrukturer (EUT L 97, 9.4.2008, s. 13).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 762/2008 av den 9 juli 2008 om inlämning av statistik över vattenbruket från medlemsstaterna och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 788/96 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 1).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i vissa andra områden än dem i Nordatlanten (EUT L 87, 31.3.2009, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 217/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om fångster och fiskeriaktiviteter från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens västra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 42).

(EG) nr 218/2009¹, (EU) nr 1236/2010², (EU) nr 1343/2011³ och (EU) 2016/2336⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG⁵, 2008/56/EG och 2009/147/EG⁶, rådets förordningar (EG) nr 2347/2002⁷,

-
- ¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 218/2009 av den 11 mars 2009 om avlämnande av statistikuppgifter om nominell fångst från medlemsstater som bedriver fiske i Nordatlantens östra del (EUT L 87, 31.3.2009, s. 70).
- ² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1236/2010 av den 15 december 2010 om fastställande av en kontroll- och tillsynsplan för det område som omfattas av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordostatlanten och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2791/1999 (EUT L 348, 31.12.2010, s. 17).
- ³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1343/2011 av den 13 december 2011 om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (EUT L 347, 30.12.2011, s. 44).
- ⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2336 av den 14 december 2016 om upprättande av särskilda villkor för fiske efter djuphavsbestånd i Nordostatlanten och bestämmelser för fiske i Nordostatlantens internationella vatten samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2347/2002 (EUT L 354, 23.12.2016, s. 1).
- ⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).
- ⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).
- ⁷ Rådets förordning (EG) nr 2347/2002 av den 16 december 2002 om särskilda tillträdeskrav och därmed förbundna villkor vid fiske efter djuphavsbestånd (EGT L 351, 28.12.2002, s. 6).

(EG) nr 812/2004¹, (EG) nr 1967/2006², (EG) nr 1100/2007³, och (EG) nr 1006/2008⁴, rådets direktiv 92/43/EEG⁵, rådets beslut 2010/717/EU⁶ och kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218⁷.

-
- ¹ Rådets förordning (EG) nr 812/2004 av den 26 april 2004 om åtgärder när det gäller oavsiktlig fångst av valar vid fiske och om ändring av förordning (EG) nr 88/98 (EUT L 150, 30.4.2004, s.12).
- ² Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 av den 21 december 2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet, om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 och om upphävande av förordning (EG) nr 1626/94 (EUT L 409, 30.12.2006, s. 11).
- ³ Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 av den 18 september 2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål (EUT L 248, 22.9.2007, s. 17).
- ⁴ Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 av den 29 september 2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten, om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93 och (EG) nr 1627/94 och om upphävande av förordning (EG) nr 3317/94 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 33).
- ⁵ Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).
- ⁶ Rådets beslut 2010/717/EU av den 8 november 2010 om godkännande, på Europeiska unionens vägnar, av ändringen av konventionen om framtida multilateralt samarbete om fisket i Nordatlantens västra del (EUT L 321, 7.12.2010, s. 1).
- ⁷ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/218 av den 6 februari 2017 om registret över unionens fiskeflotta (EUT L 34, 9.2.2017, s. 9).

- (7) När data rörande fiske samlas in och förvaltas i enlighet med de regler som fastställs i andra unionsrättsakter, såsom rådets förordning (EG) nr 1224/2009¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009² bör emellertid, för att undvika dubblering, den här förordningen endast fastställa regler för användning och överföring av sådana data.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

- (8) De skyldigheter som avser tillgång till de data som omfattas av denna förordning bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006².
- (9) Det bör säkerställas, alltid och på alla nivåer, att lagring, bearbetning och utbyte av data respekterar skyldigheterna med avseende på skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG³ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁴.
- (10) För att garantera rättslig klarhet bör denna förordning innehålla en uppsättning definitioner.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation och om upphävande av rådets direktiv 90/313/EEG (EUT L 41, 14.2.2003, s. 26).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1367/2006 av den 6 september 2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ (EUT L 264, 25.9.2006, s. 13).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (11) Definitionen av *marina regioner* bör grundas på vetenskapliga överväganden.
- (12) Denna förordning bör göra det möjligt för unionen och dess medlemsstater att uppnå de mål och principer som fastställs i artiklarna 2 och 25 i förordning (EU) nr 1380/2013. Därför behövs ett flerårigt unionsprogram för att samordna alla medlemsstaters datainsamling. Det är lämpligt att fastställa centrala krav och kriterier för upprättandet av ett sådant flerårigt unionsprogram samt vilka samråd som ska hållas innan programmet antas.
- (13) Databehoven hos slutanvändare av vetenskapliga data bör identifieras och det bör anges vilka data som ska samlas in inom ramen för denna förordning. I dessa data bör ingå ekosystemdata som rör fiskets inverkan och data om hållbarheten inom vattenbruket samt socioekonomiska data om fiske och vattenbruk.
- (14) I syfte att förenkla och rationalisera bör de data som ska samlas in väljas ut på grundval av behov som tydligt uttrycks av slutanvändare av vetenskapliga data, med beaktande av dessa datas vetenskapliga relevans och användbarhet.
- (15) De data som samlas in bör göra det möjligt att fastställa de mål som krävs för genomförandet av de fleråriga planer som avses i artikel 9 i förordning (EU) nr 1380/2013, såsom fiskdödlighet och lekbeståndets biomassa. De bör även göra det möjligt att åtgärda befintliga brister i dataunderlag om fiskeflottan och att minska antalet bestånd som det saknas data om i vissa regioner.

- (16) Det är viktigt att samla in biologiska data om fritidsfiske när sådant fiske kan ha en betydande effekt på beståndets tillstånd, för att på så sätt möjliggöra ekosystembaserad förvaltning och ekosystembaserat bevarande när så krävs för att den gemensamma fiskeripolitiken ska fungera, samt för att förbättra bedömningen av bestånden.
- (17) För att upprätthålla, anpassa eller dra tillbaka nödåtgärder och andra åtgärder som bygger på försiktighetsprincipen krävs vanligtvis ytterligare information. Om möjligt bör man därför prioritera insamling av data som krävs för att utvärdera åtgärder som införts på grundval av försiktighetsprincipen.
- (18) Med hänsyn till utvecklingen över tid av situationen när det gäller fiskeriresurserna är det nödvändigt att skapa och upprätthålla tidsserier med data för att möjliggöra en verkningsfull långsiktig vetenskaplig övervakning av dessa resurser.
- (19) Forskningsstudier till havs är en viktig metod för att samla in biologiska data. Med hänsyn till deras betydelse i marina regioner där bestånden delas, är det lämpligt att ett tillräckligt antal obligatoriska forskningsstudier till havs genomförs på unionsnivå.

- (20) Medlemsstaterna bör genomföra det fleråriga unionsprogrammet på nationell nivå genom att låta den huvudsakliga datainsamlingsverksamheten ingå som ett avsnitt i det operativa programmet enligt artikel 18.1 p i förordning (EU) nr 508/2014, kompletterat med en arbetsplan för datainsamling i enlighet med artikel 21 i den förordningen. Krav rörande innehållet i sådana arbetsplaner bör fastställas i denna förordning.
- (21) Det är lämpligt att beskriva de olika steg som medlemsstaterna bör följa och de aspekter som de bör beakta när de fastställer metoder för datainsamling i sina nationella arbetsplaner. För att säkerställa att medlemsstaternas genomförande av denna förordning blir verkningsfullt och enhetligt är det också nödvändigt att fastställa centrala krav vad gäller nationella samordningsarrangemang, datainsamlares rättigheter samt skyldigheter för befälhavare på fiskefartyg.
- (22) Kommissionen måste godkänna medlemsstaternas operativa program och de nationella arbetsplanerna samt ändringar av dessa i enlighet med artikel 19.1 och artikel 21.2 i förordning (EU) nr 508/2014. I enlighet med artikel 22 i den förordningen får kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format och tidsplaner för godkännande av dessa.
- (23) Det är lämpligt att kommissionen bedömer arbetsplaner efter samråd med vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), för att säkerställa att planerna uppfyller minimikraven enligt denna förordning.

- (24) För kontroll av hur medlemsstaterna genomför sin datainsamling finns det behov av att medlemsstaterna rapporterar till kommissionen i ett tydligt definierat, standardiserat format som minskar den administrativa bördan.
- (25) Det är nödvändigt att medlemsstaterna samarbetar sinsemellan, och med tredjeländer, och samordnar sina arbetsplaner med avseende på insamlingen av data rörande samma marina regioner och regioner som täcker relevanta inlandsvatten.
- (26) Mot bakgrund av målet för den gemensamma fiskeripolitiken att ge mer ansvar till medlemsstaterna och att bättre involvera slutanvändarna av vetenskapliga data i datainsamlingen, bör den regionala samordningen stärkas och utvidgas från att bara omfatta ett enda möte till en kontinuerlig process som samordnas av regionala samordningsgrupper för varje marin region. I detta sammanhang bör medlemsstaterna sträva efter att samarbeta med relevanta aktörer, inbegripet tredjeländer.
- (27) Dessa regionala samordningsgrupper bör ges i uppgift att utveckla och införa förfaranden, metoder, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll för att samla in och bearbeta data i syfte att ytterligare förbättra den vetenskapliga rådgivningens tillförlitlighet.
- (28) De regionala samordningsgrupperna bör även verka för att utveckla och införa regionala databaser, och bör inleda alla förberedelser som krävs för att nå detta mål.

- (29) Det är viktigt att fullt ut använda data för att skapa en hållbar förvaltning av fisket och för att utvärdera och övervaka bestånd och ekosystem, däribland data om landningsskyldigheten.
- (30) Medlemsstaterna bör fastställa hur de samlar in data, men för att data på regional nivå ska kunna kombineras på ett meningsfullt sätt bör minimikrav för datas kvalitet, täckning och kompatibilitet fastställas av medlemsstaterna på regional nivå, med beaktande av det faktum att i vissa regioner förvaltas vissa områden tillsammans med tredjeländer. När det råder allmän enighet om metoderna på regional nivå bör regionala samordningsgrupper på grundval av denna enighet lägga fram ett förslag till regional arbetsplan för godkännande av kommissionen.
- (31) Unionslagstiftningen bör inte längre fastställa detaljerna för de metoder som ska användas för insamling av data. Bestämmelserna om särskilda metoder för datainsamling bör därför ersättas med en beskrivning av den process genom vilken dessa metoder ska fastställas. Processen bör huvudsakligen inbegripa samarbete mellan medlemsstater och dataanvändare i regionala samordningsgrupper, samt validering från kommissionens sida genom godkännande av arbetsplaner som lämnats in av medlemsstaterna.

- (32) De data som avses i denna förordning bör läggas in i nationella databaser så att de blir tillgängliga för kommissionen och kan göras tillgängliga för slutanvändare av vetenskapliga data och andra intressenter. Data som inte möjliggör identifiering av enskilda personer bör vara tillgängliga utan begränsningar för parter som har intresse av att analysera sådana data, däribland om miljöaspekterna av fiskeriförvaltningen. I detta syfte bör andra intressenter än slutanvändare av vetenskapliga data anses omfatta alla enskilda personer eller organisationer som uttrycker ett sådant intresse.
- (33) Vetenskaplig rådgivning till fiskeriresursförvaltning kräver bearbetning av detaljerade data i syfte att tillgodose fiskeriförvaltningens behov. I detta sammanhang bör medlemsstaterna göra de data som krävs för vetenskaplig analys tillgängliga och säkerställa att de har teknisk kapacitet att göra det.
- (34) I enlighet med artikel 25.2 e i förordning (EU) nr 1380/2013 är det nödvändigt att säkerställa att relevanta data och respektive metodik i god tid görs tillgängliga för organ som av forsknings- eller förvaltningsskäl är intresserade av vetenskapliga analyser av data om fiskesektorn och för alla intressenter, utom under omständigheter då skydd och konfidentialitet krävs enligt tillämplig unionsrätt.

- (35) För att ge full verkan åt artikel 25.2 e i förordning (EU) nr 1380/2013 bör medlemsstaterna inrätta lämpliga processer och elektronisk teknik som säkerställer tillgången till data och samarbeta med andra medlemsstater, kommissionen och slutanvändare av vetenskapliga data för att ta fram kompatibla system för lagring och utbyte av data, med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG¹. Ytterligare informationsspridning bör också säkerställas, både på nationell nivå och på unionsnivå. Under alla omständigheter bör lämpliga skyddsåtgärder, såsom en högre aggregeringsnivå eller avidentifiering av data, införas för de fall där data innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer, med beaktande av databearbetningens syften, arten av data och de potentiella risker som är förknippade med behandling av personuppgifter.
- (36) Det finns ett behov av att säkerställa att slutanvändare av vetenskapliga data får tillgång till data i tid och i ett standardiserat format, med tydliga kodifieringssystem, eftersom de behöver ge rådgivning i tid för att möjliggöra hållbart fiske. Andra intressenter bör också kunna vara säkra på att få tillgång till data inom en viss tid.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (37) För att förbättra tillförlitligheten i den vetenskapliga rådgivning som behövs för att genomföra den gemensamma fiskeripolitiken bör medlemsstaterna och kommissionen samordna sitt arbete och samarbeta inom ramen för relevanta internationella vetenskapliga organ.
- (38) Samråd bör ske med forskarsamhället om, och de som arbetar inom fiskerinäringen och andra intressegrupper bör informeras om, genomförandet av bestämmelserna om datainsamling. De organ som bör lämna de utlåtanden som krävs är STECF och de rådgivande nämnder som inrättats enligt artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (39) I syfte att komplettera vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på upprättandet av en detaljerad förteckning över datakrav som ska gälla för datainsamling enligt denna förordning inom ramen för det fleråriga unionsprogrammet. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (40) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på godkännande av de förslag till regionala arbetsplaner som regionala samordningsgrupper lägger fram, samt med avseende på förfaranden, upplägg för att fördela kostnaderna för deltagande i forskningsstudier till havs, områden i marina regioner där datainsamlingen ska ske samt format och tidtabeller för att lägga fram och godkänna sådana regionala arbetsplaner. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (41) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här förordningen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter i syfte att inom ramen för det fleråriga unionsprogrammet upprätta en förteckning över obligatoriska forskningsstudier till havs och tröskelvärden under vilka det inte är obligatoriskt att samla in data eller bedriva forskningsstudier till havs. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (42) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här förordningen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande av regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av årsrapporter som medlemsstaterna lämnar in till kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (43) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av den här förordningen bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande av regler om förfaranden, format, koder och tidtabeller som ska användas för att säkerställa kompatibilitet mellan system för utbyte och lagring av data samt att, vid behov, fastställa skyddsåtgärder om dessa system innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (44) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta en unionsram för insamling, förvaltning och användning av data inom fiskerisektorn, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (45) Förordning (EG) nr 199/2008 bör upphävas. Dock bör övergångsåtgärder inrättas rörande de nationella program som redan har godkänts och det fleråriga unionsprogram som redan är i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I syfte att bidra till de mål i den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013 fastställs i denna förordning regler om insamling, förvaltning och användning av biologiska, miljörelaterade, tekniska och socioekonomiska data inom fiskerisektorn i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013.
2. De data som avses i punkt 1 ska endast samlas in om det inte föreligger någon skyldighet att samla in dem inom ramen för andra unionsrättsakter än denna förordning.
3. För data som är nödvändiga för fiskeriförvaltningen och som ska samlas in inom ramen för andra unionsrättsakter, fastställs i denna förordning endast regler för användning och överföring av dessa data.

Artikel 2
Dataskydd

När så är relevant ska bearbetning, förvaltning och användning av data som samlas in enligt denna förordning överensstämma med, utan att påverka tillämpningen av, direktiv 95/46/EG och förordningarna (EG) nr 45/2001 och (EG) nr 223/2009.

Artikel 3
Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013 gälla. Dessutom gäller följande definitioner:

1. *fiskerisektor*: verksamhet knuten till kommersiellt fiske, fritidsfiske, vattenbruk och industrier som bereder fiskeriprodukter.
2. *fritidsfiske*: icke-kommersiellt fiske efter marina biologiska resurser för rekreation, turism eller sport.
3. *marin region*: ett geografiskt område som fastställs i artikel 4.2 i förordning (EU) nr 1380/2013, ett område som fastställts av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer eller ett område som definieras i den genomförandeakt som avses i artikel 9.11.

4. *primära data*: data om enskilda fartyg, fysiska eller juridiska personer eller enskilda stickprov.
5. *metadata*: data som ger kvalitativ och kvantitativ information om insamlade primära data.
6. *detaljerade data*: data baserade på primära data i en form som innebär att fysiska eller juridiska personer inte kan identifieras direkt eller indirekt.
7. *aggregerade data*: resultatet av en sammanslagning av primära eller detaljerade data för specifika analysändamål.
8. *vetenskaplig observatör*: en person som har i uppdrag att observera fiskeriverksamhet inom ramen för datainsamling för vetenskapliga ändamål och är utsedd av ett organ som ansvarar för genomförandet av de nationella arbetsplanerna för datainsamling.
9. *vetenskapliga data*: sådana data som avses i artikel 1.1 och som samlas in, förvaltas eller används enligt denna förordning.

KAPITEL II
INSAMLING OCH FÖRVALTNING AV DATA
INOM RAMEN FÖR
FLERÅRIGA UNIONSPROGRAM

AVSNITT 1
FLERÅRIGA UNIONSPROGRAM

Artikel 4

Upprättande av ett flerårigt unionsprogram

1. Kommissionen ska upprätta ett flerårigt unionsprogram för insamling och förvaltning av de data som avses i artikel 1.1 i enlighet med det innehåll och de kriterier som anges i artikel 5.

Kommissionen ska anta den del av det fleråriga unionsprogrammet som omfattar de frågor som anges i artikel 5.1 a genom delegerade akter i enlighet med artikel 24.

Kommissionen ska anta den del av det fleråriga unionsprogrammet som omfattar de frågor som anges i artikel 5.1 b och c genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

2. Innan kommissionen antar de delegerade akter och de genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska den samråda med de regionala samordningsgrupper som avses i artikel 9, STECF och andra relevanta vetenskapliga organ som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Artikel 5

Innehållet i och kriterierna för upprättandet av det fleråriga unionsprogrammet

1. Det fleråriga unionsprogrammet ska fastställa följande:
 - a) En detaljerad förteckning över datakrav för att uppnå de mål som anges i artiklarna 2 och 25 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - b) En förteckning över obligatoriska forskningsstudier till havs.
 - c) Tröskelvärden under vilka det inte är obligatoriskt för medlemsstaterna att samla in data baserade på deras fiskeri- och vattenbruksverksamhet eller utföra forskningsstudier till havs.
2. De data som avses i punkt 1 a ska omfatta följande:
 - a) Biologiska data om alla bestånd som fångas, eller fångas som bifångst, inom unionens kommersiella fiske och, i tillämpliga fall, fritidsfiske i och utanför unionens vatten, inbegripet ål och lax i relevanta inlandsvatten, samt andra diadroma fiskarter av kommersiellt intresse, i syfte att möjliggöra en ekosystemansats i förvaltningen och bevarande av fiskeresurserna när så krävs för att den gemensamma fiskeripolitiken ska fungera.

- b) Data för att bedöma hur unionens fiske påverkar de marina ekosystemen i och utanför unionens vatten, däribland data om bifångster av icke-målarter, i synnerhet arter som skyddas enligt unionsrätten eller internationell rätt, data om fiskets påverkan på marina livsmiljöer, inklusive känsliga marina områden, och data om fiskets påverkan på näringsvävar.
 - c) Data om unionsfiskefartygens verksamhet i och utanför unionens vatten, inklusive fiskenivåer, samt om unionsflottans fiskeansträngning och kapacitet.
 - d) Socioekonomiska data om fisket, i syfte att möjliggöra en bedömning av socioekonomiska resultat inom unionens fiskesektor.
 - e) Socioekonomiska data och data om hållbarhet med avseende på det marina vattenbruket, i syfte att möjliggöra en bedömning av socioekonomiska resultat och hållbarhet inom unionens vattenbrukssektor, inbegripet dess miljöpåverkan.
 - f) Socioekonomiska data om fiskberedningsindustrin, i syfte att möjliggöra en bedömning av socioekonomiska resultat inom denna sektor.
3. Därutöver kan de data som avses i punkt 1 a omfatta socioekonomiska data och data om hållbarhet med avseende på vattenbruket i sötvatten, i syfte att möjliggöra en bedömning av socioekonomiska resultat och hållbarhet inom unionens vattenbrukssektor, inbegripet dess miljöpåverkan.

4. Vid upprättandet av det fleråriga unionsprogrammet ska kommissionen beakta följande:
- a) Den information som behövs för att förvalta och effektivt genomföra den gemensamma fiskeripolitiken, i syfte att nå de mål som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013. Genom denna information ska det även vara möjligt att fastställa de mål som krävs för genomförandet av de fleråriga planer som avses i artikel 9 i den förordningen.
 - b) Behovet av data som är relevanta, heltäckande och tillförlitliga för beslut om fiskeriförvaltning och skydd av ekosystem, inbegripet känsliga arter och livsmiljöer.
 - c) Behovet och relevansen av data för hållbar utveckling av vattenbruket på unionsnivå, med beaktande av att dess påverkan huvudsakligen är av lokal karaktär.
 - d) Behovet av att stödja konsekvensbedömningar av politiska åtgärder.
 - e) Kostnader och fördelar, med beaktande av de lösningar som är mest kostnadseffektiva när det gäller att nå målet med datainsamlingen.
 - f) Behovet av att undvika att bryta befintliga tidsserier.
 - g) Behovet av att förenkla och att undvika dubbelarbete vid datainsamling, i enlighet med artikel 1.
 - h) Behovet av data om fiskeriverksamhet i fall då sådana data saknas.

- i) Regionala särdrag och regionala överenskommelser som har nåtts i regionala samordningsgrupper.
 - j) Unionens och dess medlemsstaters internationella skyldigheter.
 - k) Tids- och rumsmässig täckning av datainsamlingen.
5. Den förteckning över obligatoriska forskningsstudier till havs som avses i punkt 1 b ska upprättas med beaktande av följande krav:
- a) Informationsbehovet för förvaltningen av den gemensamma fiskeripolitiken, i syfte att nå de mål som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013.
 - b) Informationsbehovet till följd av internationella överenskommelser om samordning och harmonisering.
 - c) Informationsbehovet för utvärderingen av förvaltningsplaner.
 - d) Informationsbehovet för övervakningen av ekosystemvariabler.
 - e) Informationsbehovet för en tillfredsställande täckning av beståndsområden.
 - f) Behovet av att undvika att samma arbete utförs inom ramen för olika forskningsstudier till havs.
 - g) Behovet av att undvika att bryta tidsserier.

6. För bestånd som är föremål för fångstbegränsningar ska reglerna om olika medlemsstaters deltagande i forskningsstudierna till havs enligt punkt 1 b baseras på de relevanta medlemsstaternas andel av de totala tillåtna fångstmängder för de berörda bestånden som är tillgängliga för unionen. För bestånd som inte är föremål för fångstbegränsningar ska dessa regler baseras på de relevanta medlemsstaternas relativa andel av det totala nyttjandet av det berörda beståndet.
7. För bestånd som är föremål för fångstbegränsningar ska de tröskelvärden som avses i punkt 1 c fastställas på grundval av den relevanta medlemsstatens andel av de totala tillåtna fångstmängder för det berörda beståndet som är tillgängliga för unionen. För bestånd som inte är föremål för fångstbegränsningar ska dessa tröskelvärden fastställas på grundval av den relevanta medlemsstatens relativa andel av det totala nyttjandet av det berörda beståndet. När det gäller vattenbruks- och bearbetningssektorn ska dessa tröskelvärden stå i proportion till storleken på dessa sektorer i en medlemsstat.

AVSNITT 2
MEDLEMSSTATERNAS GENOMFÖRANDE AV
DET FLERÅRIGA UNIONSPROGRAMMET

Artikel 6
Nationella arbetsplaner

1. Utan att det påverkar medlemsstaternas nuvarande skyldigheter avseende datainsamling enligt unionsrätten ska medlemsstaterna samla in data inom ramen för ett operativt program, enligt vad som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 508/2014, och en arbetsplan som upprättats i enlighet med det fleråriga unionsprogrammet och enligt artikel 21 i förordning (EU) nr 508/2014 (nedan kallad *nationell arbetsplan*).
2. När kommissionen godkänner de nationella arbetsplanerna i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) nr 508/2014 ska den beakta den utvärdering som STECF har gjort i enlighet med artikel 10 i den här förordningen. Om denna utvärdering visar att en nationell arbetsplan inte är förenlig med den här artikeln eller inte säkerställer berörda datas vetenskapliga relevans eller en tillräcklig kvalitet på de föreslagna metoderna och förfarandena ska kommissionen omedelbart informera den berörda medlemsstaten om detta och ange vilka ändringar av arbetsplanen som kommissionen anser vara nödvändiga. Därefter ska den berörda medlemsstaten lämna in en reviderad nationell arbetsplan till kommissionen.

3. De nationella arbetsplanerna ska innehålla en detaljerad beskrivning av följande:
- a) De data som ska samlas in i enlighet med det fleråriga unionsprogrammet.
 - b) När och var samt hur ofta data ska samlas in.
 - c) Datakällan samt förfaranden och metoder för att samla in och bearbeta data till de uppsättningar av data som kommer att vara tillgängliga för slutanvändare av vetenskapliga data.
 - d) Den ram för kvalitetssäkring och kvalitetskontroll som ska säkerställa adekvat kvalitet på data i enlighet med artikel 14.
 - e) I vilket format och när data ska göras tillgängliga för slutanvändare av vetenskapliga data, med beaktande av de behov som slutanvändarna av vetenskapliga data har fastställt, om dessa är kända.
 - f) Arrangemangen för internationellt och regionalt samarbete samt för internationell och regional samordning, inbegripet bilaterala och multilaterala avtal som ingåtts för att uppnå målen i denna förordning.
 - g) Hur unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter har beaktats.

4. Vid utarbetandet av den nationella arbetsplanen ska varje medlemsstat, inom ramen för de regionala samordningsgrupper som avses i artikel 9, samarbeta om och samordna sina insatser med andra medlemsstater, framförallt med dem i samma marina region, för att säkerställa tillräcklig och effektiv täckning och undvika dubbelarbete vid datainsamling. Under denna process ska medlemsstaterna även sträva efter att involvera relevanta aktörer på lämplig nivå. Om så är lämpligt får samarbetet och samordningen även äga rum utanför de regionala samordningsgrupperna.

Artikel 7

Nationella kontaktpersoner

1. Varje medlemsstat ska utse en nationell kontaktperson och underrätta kommissionen om detta. Den nationella kontaktpersonen ska fungera som ett nav i informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaten rörande utarbetandet och genomförandet av de nationella arbetsplanerna.
2. Vidare ska den nationella kontaktpersonen i synnerhet ha följande uppgifter:
 - a) Samordna utarbetandet av den årliga rapport som avses i artikel 11.
 - b) Säkerställa överföringen av information inom medlemsstaten.
 - c) Samordna berörda experters deltagande i expertgruppsmöten som anordnas av kommissionen och i de berörda regionala samordningsgrupper som avses i artikel 9.

3. Om flera organ i en medlemsstat deltar i genomförandet av den nationella arbetsplanen ska den nationella kontaktpersonen ansvara för samordningen av det arbetet.
4. Varje medlemsstat ska säkerställa att dess nationella kontaktperson har tillräckligt mandat för att representera sin medlemsstat i de regionala samordningsgrupper som avses i artikel 9.

Artikel 8

Samarbete inom unionen

Medlemsstaterna ska samarbeta och samordna sina åtgärder för att ytterligare förbättra datas kvalitet, aktualitet och täckning för att möjliggöra ytterligare förbättring av tillförlitligheten i metoderna för datainsamling, med målet att förbättra medlemsstaternas datainsamling.

Artikel 9

Regional samordning och regionalt samarbete

1. I enlighet med artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska medlemsstaterna samordna sin datainsamling med andra medlemsstater i samma marina region och göra de ansträngningar som krävs för att samordna sina åtgärder med tredjeländer som har överhöghet eller jurisdiktion över vatten i samma marina region.

2. För att underlätta den regionala samordningen ska regionala samordningsgrupper inrättas av de relevanta medlemsstaterna för varje marin region.
3. Regionala samordningsgrupper ska sträva efter att utveckla och genomföra förfaranden, metoder, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll för att samla in och bearbeta data i syfte att möjliggöra ytterligare förbättring av den vetenskapliga rådgivningens tillförlitlighet. I detta syfte ska regionala samordningsgrupper sträva efter att utveckla och införa regionala databaser.
4. Regionala samordningsgrupper ska bestå av experter som utses av medlemsstaterna, däribland de nationella kontaktpersonerna, och kommissionen.
5. Regionala samordningsgrupper ska utarbeta och komma överens om arbetsordningar för sin verksamhet.
6. Regionala samordningsgrupper ska samordna sinsemellan och med kommissionen när frågorna berör flera marina regioner.
7. Företrädare för relevanta slutanvändare av vetenskapliga data, däribland de berörda vetenskapliga organ som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 1380/2013, regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, rådgivande nämnder och tredjeländer ska vid behov bjudas in som observatörer till de regionala samordningsgruppernas möten.

8. Regionala samordningsgrupper får utarbeta förslag till regionala arbetsplaner som ska vara förenliga med denna förordning och med det fleråriga unionsprogrammet. Dessa förslag till regionala arbetsplaner kan inkludera förfaranden, metoder, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll för insamling och bearbetning av data enligt vad som avses i artikel 5.2 a och b och 5.5, samt regionalt samordnade provtagningsstrategier och villkor för leverans av data till regionala databaser. De kan även innehålla upplägg för att fördela kostnaderna för deltagandet i forskningsstudier till havs.
9. Om ett förslag till regional arbetsplan utarbetas ska de berörda medlemsstaterna lämna in den till kommissionen senast den 31 oktober året före det år då den regionala arbetsplanen ska börja tillämpas, såvida inte en befintlig plan fortfarande är tillämplig, vilket de berörda medlemsstaterna i så fall ska anmäla till kommissionen. Kommissionen får godkänna ett förslag till regional arbetsplan genom en genomförandeakt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2. I detta syfte ska kommissionen, om så är relevant, ta hänsyn till STECF:s utvärdering enligt artikel 10. Om STECF:s utvärdering visar att ett förslag till regional arbetsplan inte är förenligt med denna artikel eller inte säkerställer den vetenskapliga relevansen hos berörda data eller en tillräcklig kvalitet på de föreslagna metoderna och förfarandena ska kommissionen omedelbart informera de berörda medlemsstaterna om detta och föreslå de ändringar av förslaget till arbetsplan som den anser vara nödvändiga. Därefter ska de berörda medlemsstaterna lämna in ett reviderat förslag till regional arbetsplan till kommissionen.

10. En regional arbetsplan ska anses ersätta eller komplettera de relevanta delarna i varje berörd medlemsstats nationella arbetsplan.
11. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, upplägg för att fördela kostnaderna för deltagandet i forskningsstudier till havs, områden i marina regioner där datainsamlingen ska ske samt format och tidtabeller för inlämning och godkännande av regionala arbetsplaner, enligt vad som avses i punkt 8 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

Artikel 10

STECF:s utvärdering av arbetsplaner

STECF ska utvärdera de nationella arbetsplaner och förslag till regionala arbetsplaner som avses i artiklarna 6 och 9. STECF ska därvid beakta

- a) arbetsplanernas och deras eventuella ändringars förenlighet med artiklarna 6 och 9, och
- b) den vetenskapliga relevansen hos de data som omfattas av arbetsplanerna för de ändamål som anges i artikel 1.1 samt de föreslagna metodernas och förfarandenas kvalitet.

Artikel 11
Utvärdering och godkännande av resultaten
av de nationella arbetsplanerna

1. Medlemsstaterna ska årligen rapportera till kommissionen om genomförandet av sina nationella arbetsplaner. Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format och tidtabeller för inlämning och godkännande av årliga rapporter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.
2. I enlighet med artikel 10 ska STECF utvärdera
 - a) verkställandet av de nationella arbetsplanerna, och
 - b) kvaliteten på de data som samlats in av medlemsstaterna.
3. Kommissionen ska bedöma genomförandet av de nationella arbetsplanerna på grundval av
 - a) STECF:s utvärdering, och
 - b) samråd med lämpliga regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där unionen är avtalsslutande part eller observatör samt berörda internationella vetenskapliga organ.

AVSNITT 3

KRAV RÖRANDE FÖRFARANDET FÖR DATAINSAMLING

Artikel 12

Tillträde till provtagningsplatser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att datainsamlare, som utsetts av det organ som ansvarar för att genomföra den nationella arbetsplanen, för att de ska kunna utföra sina uppdrag har tillträde till alla fångster, fartyg och andra provtagningsplatser, företagsregister och alla nödvändiga data.
2. Befälhavarna på unionsfiskefartyg ska godta vetenskapliga observatörer ombord och samarbeta med dessa så att de kan utföra sina uppdrag ombord på unionsfiskefartyg, samt när så är lämpligt tillåta användningen av alternativa datainsamlingsmetoder som anges i nationella arbetsplaner, utan att det påverkar internationella skyldigheter.
3. Befälhavarna på unionsfiskefartyg får vägra att ta ombord vetenskapliga observatörer som arbetar enligt systemet för övervakning till havs endast om de kan påvisa en uppenbar utrymmesbrist ombord på fartyget eller av säkerhetsskäl i enlighet med nationell rätt. I sådana fall ska data samlas in genom alternativa datainsamlingsmetoder som anges i den nationella arbetsplanen och som utformas och kontrolleras av det organ som ansvarar för genomförandet av den nationella arbetsplanen.

AVSNITT 4

PROCESS FÖR DATAFÖRVALTNING

Artikel 13

Lagring av data

Medlemsstaterna ska

- a) säkerställa att primära data som samlats in inom ramen för nationella arbetsplaner lagras på ett säkert sätt i elektroniska databaser samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de behandlas konfidentiellt,
- b) säkerställa att metadata med anknytning till de primära socioekonomiska data som samlats in inom ramen för nationella arbetsplaner lagras på ett säkert sätt i elektroniska databaser,
- c) vidta alla nödvändiga tekniska åtgärder för att förhindra att sådana data förstörs på grund av slarv eller oegentligheter, oavsiktligt går förlorade, försämras eller olovligen konsulteras eller sprids.

Artikel 14

Kvalitetskontroll och validering av data

1. Medlemsstaterna ska ansvara för kvaliteten och fullständigheten hos de primära data som samlas in inom ramen för de nationella arbetsplanerna, och för de detaljerade och aggregerade data som tas fram ur primära data och överförs till slutanvändarna av vetenskapliga data.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att
 - a) primära data som samlats in inom ramen för nationella arbetsplaner genomgår kvalitetskontroll enligt lämpliga förfaranden, i syfte att utesluta förekomst av felaktigheter,
 - b) detaljerade och aggregerade data som tagits fram ur primära data som samlats in inom ramen för nationella arbetsplaner valideras innan de överförs till slutanvändarna av vetenskapliga data,
 - c) de kvalitetssäkringsförfaranden som tillämpas på primära data samt på detaljerade och aggregerade data enligt leden a och b utarbetas i enlighet med de förfaranden som antagits av internationella vetenskapliga organ, regionala fiskeriförvaltningsorganisationer, STECF och regionala samordningsgrupper.

KAPITEL III

ANVÄNDNING AV DATA

Artikel 15

Åtkomst till och överföring av primära data

1. För att det ska vara möjligt att verifiera existensen av de primära data som samlats in i enlighet med artikel 6.1 och som inte är socioekonomiska data ska medlemsstaterna säkerställa att kommissionen har åtkomst till de nationella elektroniska databaser som avses i artikel 13 a.

2. För att det ska vara möjligt att verifiera de socioekonomiska data som samlats in i enlighet med artikel 6.1 ska medlemsstaterna säkerställa att kommissionen har åtkomst till de nationella elektroniska databaser som avses i artikel 13 b.
3. Medlemsstaterna ska ingå avtal med kommissionen för att säkerställa att kommissionen har effektiv och obehindrad åtkomst till deras nationella elektroniska databaser enligt punkterna 1 och 2, om inte annat följer av skyldigheter enligt andra unionsbestämmelser.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de primära data som samlats in inom ramen för forskningsstudier till havs överförs till internationella vetenskapliga organisationer och berörda vetenskapliga organ inom de regionala fiskeriförvaltningsorganisationerna, i enlighet med unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter.

Artikel 16

Bearbetning av primära data

1. Medlemsstaterna ska bearbeta primära data till uppsättningar av detaljerade eller aggregerade data i enlighet med
 - a) relevanta internationella standarder, i förekommande fall,
 - b) protokoll som ingåtts på internationell eller regional nivå, i förekommande fall.

2. Medlemsstaten ska, när så krävs, förse slutanvändarna av vetenskapliga data och kommissionen med en beskrivning av de metoder som använts för att bearbeta de data som begärts och av deras statistiska egenskaper.

Artikel 17

Förfarande för att säkerställa tillgång till detaljerade och aggregerade data

1. Medlemsstaterna ska inrätta lämpliga förfaranden och lämplig elektronisk teknik för att säkerställa en verkningsfull tillämpning av artikel 25 i förordning (EU) nr 1380/2013 och av denna förordning. De ska avstå från alla onödiga begränsningar av spridningen av detaljerade och aggregerade data till slutanvändare av vetenskapliga data och andra intressenter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa lämpliga skyddsåtgärder om data innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska eller juridiska personer. En medlemsstat får vägra att överföra relevanta detaljerade och aggregerade data om det finns risk för att fysiska eller juridiska personer identifieras; den berörda medlemsstaten ska i så fall föreslå alternativa sätt, som säkerställer anonymitet, för att tillgodose behoven hos slutanvändarna av vetenskapliga data.
3. I fall då slutanvändare av vetenskapliga data begär data som ska ligga till grund för rådgivning till fiskeriförvaltningen ska medlemsstaterna säkerställa att relevanta detaljerade och aggregerade data uppdateras och görs tillgängliga för de relevanta slutanvändarna av vetenskapliga data inom de tidsfrister som anges i begäran och som inte får vara kortare än en månad från och med dagen för mottagandet av en begäran om dessa data.

4. Vid andra begäranden än de som avses i punkt 3 ska medlemsstaterna säkerställa att relevanta data uppdateras och görs tillgängliga för de relevanta slutanvändarna av vetenskapliga data och andra intressenter inom rimlig tid. Inom två månader från och med dagen för mottagandet av begäran ska medlemsstaterna informera den begärande parten om tidsåtgången, som ska stå i proportion till begärans omfattning, och i förekommande fall om att de data som begärts behöver bearbetas ytterligare.
5. Om en begäran om data från andra slutanvändare av vetenskapliga data än de som avses i punkt 3 eller andra intressenter kräver ytterligare bearbetning av redan insamlade data, får medlemsstaterna av den begärande parten ta ut en avgift för de faktiska kostnaderna för den ytterligare bearbetning av data som behövs innan de överförs.
6. I vederbörligen motiverade fall får kommissionen godkänna en förlängning av den tidsfrist som avses i punkt 3.
7. När detaljerade data begärs för offentliggörande i vetenskapligt syfte får medlemsstaterna, i syfte att skydda de yrkesmässiga intressena hos datainsamlare som utsetts av det organ som ansvarar för att genomföra den nationella arbetsplanen, kräva att offentliggörandet av data senareläggs med tre år från och med den dag som de data som berörs hänför sig till. Medlemsstaterna ska underrätta slutanvändarna av vetenskapliga data och kommissionen om sådana beslut och skälen till dessa.

Artikel 18

Kompatibla system för lagring och utbyte av data

1. I syfte att minska kostnaderna och underlätta åtkomsten till detaljerade och aggregerade data för slutanvändare av vetenskapliga data och andra intressenter ska medlemsstaterna, kommissionen, vetenskapliga rådgivande organ och alla berörda slutanvändare av vetenskapliga data samarbeta för att ta fram kompatibla system för lagring och utbyte av data med beaktande av bestämmelserna i direktiv 2007/2/EG. Dessa system ska också underlätta spridning av information till andra intressenter. Sådana system får utformas som regionala databaser. Regionala arbetsplaner enligt artikel 9.8 i denna förordning får ligga till grund för en överenskommelse om sådana system.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa regler om förfaranden, format, koder och tidtabeller som ska användas för att säkerställa att system för lagring och utbyte av data är kompatibla samt att, vid behov, fastställa skyddsåtgärder om de system för lagring och utbyte av data som avses i punkt 1 i denna artikel innehåller information som rör identifierade eller identifierbara fysiska personer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.2.

Artikel 19

Granskning av vägran att tillhandahålla data

Om en medlemsstat vägrar att tillhandahålla data enligt artikel 17.7, får slutanvändaren av vetenskapliga data begära att kommissionen granskar denna vägran. Om kommissionen konstaterar att vägran inte är vederbörligen motiverad, får den begära att medlemsstaten lämnar berörda data till slutanvändaren av vetenskapliga data inom en månad.

Artikel 20

Skyldigheter för slutanvändare av vetenskapliga data och andra intressenter

1. Slut användare av vetenskapliga data och andra intressenter
 - a) får endast använda dessa data för de syften som de anger i sin begäran om information i enlighet med artikel 17,
 - b) ska vederbörligen uppge datakällorna,
 - c) ska ansvara för att dessa data används på ett korrekt och lämpligt sätt med avseende på vetenskaplig etik,
 - d) ska underrätta kommissionen och de berörda medlemsstaterna om de misstänker problem med dessa data,

- e) ska förse de berörda medlemsstaterna och kommissionen med hänvisningar till resultaten av deras användning av dessa data,
 - f) får inte lämna de data som begärts till tredje man utan den berörda medlemsstatens samtycke,
 - g) får inte sälja dessa data till tredje man.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen i fall då slutanvändare av vetenskapliga data eller andra intressenter underlåter att uppfylla kraven.
3. Om slutanvändare av vetenskapliga data eller andra intressenter underlåter att uppfylla något av kraven i punkt 1, får kommissionen tillåta att den berörda medlemsstaten begränsar eller vägrar dessa dataanvändares åtkomst till berörda data.

KAPITEL IV

STÖD FÖR VETENSKAPLIG RÅDGIVNING

Artikel 21

Deltagande i internationella organs sammanträden

Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella experter deltar i relevanta sammanträden inom regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där unionen är avtalsslutande part eller observatör och inom internationella vetenskapliga organ.

Artikel 22

Internationell samordning och internationellt samarbete

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samordna sina ansträngningar och samarbeta för att ytterligare förbättra datas kvalitet, aktualitet och täckning för att göra det möjligt att ytterligare förbättra den vetenskapliga rådgivningens tillförlitlighet, arbetsplanernas kvalitet och de arbetsmetoder som tillämpas av regionala fiskeriförvaltningsorganisationer där unionen är avtalsslutande part eller observatör och av internationella vetenskapliga organ.
2. Sådan samordning och sådant samarbete ska ske utan att det påverkar den öppna vetenskapliga debatten och ska ske i syfte att främja oberoende vetenskaplig rådgivning.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 23

Övervakning

1. Kommissionen ska övervaka arbetsplanernas framskridande i samarbete med STECF och inom ramen för den kommitté för fiske och vattenbruk som avses i artikel 25.

2. Senast den ... [tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om denna förordnings genomförande och tillämpning.

Artikel 24

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 4.1 ska ges till kommissionen för en period på tre år från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på tre år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 4.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Vid genomförandet av denna förordning ska kommissionen biträdas av kommittén för fiske och vattenbruk, som inrättats genom artikel 47 i förordning (EU) nr 1380/2013. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 26

Upphävande och övergångsbestämmelser

1. Förordning (EG) nr 199/2008 ska upphöra att gälla från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska
 - a) de upphävda bestämmelserna fortsätta att tillämpas på nationella program som godkänts före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande],
 - b) det fleråriga unionsprogram som var i kraft den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 199/2008, ska fortsätta att vara tillämpligt under hela sin giltighetstid eller till dess att ett nytt flerårigt unionsprogram har antagits enligt denna förordning, beroende på vilket som inträffar först.
3. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 27
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 199/2008	Denna förordning
Artikel 1.1	Artikel 1.1
Artikel 1.2	Artikel 1.1
–	Artikel 1.2
–	Artikel 1.3
Artikel 1.3	Artikel 2
Artikel 2 a och c–h	Artikel 3.1–3.7
Artikel 2 b, i, j och k	–
–	Artikel 3.8 och 3.9
Artikel 3	Artiklarna 4 och 5
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	Artiklarna 8 och 9
–	Artikel 7
Artikel 6	Artikel 10
Artikel 7	Artikel 11
Artikel 8	–
Artikel 9	–
Artikel 10	Artikel 12.1
Artikel 11	Artikel 12.2 and 12.3
Artikel 12	Artikel 5.1 b och 5.5
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 15

Förordning (EG) nr 199/2008	Denna förordning
Artikel 17	Artikel 16
Artiklarna 18, 19 och 20	Artikel 17
Artikel 21	Artikel 19
Artikel 22	Artikel 20
Artikel 23	Artikel 21
Artikel 24	Artikel 22
Artiklarna 25 och 27	Artiklarna 24 och 25
Artikel 26	Artikel 23.1
–	Artikel 23.2
Artikel 28	Artikel 26
Artikel 29	Artikel 27
Bilaga	Bilaga